3) **Undersøgelsen af bestemmelsen har intet frembragt, som kan anfægte dens gyldighed.**

Due Chloros Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. september 1982.

For justitssekretæren

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

O. Due

Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN FREMSAT DEN 15. JULI 1982 [1]

Høje Domstol.

Howe & Bainbridge BV havde anmodet om en bindende toldtariferingsudtalelse vedrørende et vareparti, som virksomheden ønskede at indføre til Tyskland. Den 22. maj 1975 bestemte Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main, at varen skulle tariferes under toldtariffens pos. 51.04 A »vævet stof af syntetiske fibre«. Virksomheden gjorde heroverfor gældende, at varen skulle have været tariferet under pos. 59.08, som »tekstilstoffer, imprægneret, overtrukket eller lamineret med cellulosederivater eller anden plast«.

Da indsigelsen var blevet afvist, indbragte virksomheden spørgsmålet for Bundesfinanzhof. Diskussionen samlede sig om den korrekte fortolkning af bestemmelse 2 A a) til kapitel 59 i den fælles toldtarif, som, hvilket der er enighed om, skal tages i betragtning med henblik på fortolkningen af positionen. Bestemmelsen siger, at pos. 59.08 ikke omfatter »tekstilstoffer, hvis imprægnering eller overtræk ikke er synlig eller kun er synlig på grund af farveændring fremkaldt af imprægneringen eller overtrækket (almindeligvis kap. 50-58 og kap. 60)«. I bestemmelsens franske version hedder det af betydning for

1 — Oversat fra engelsk.

denne sag, at varer ikke skal tariferes under pos. 59.08, hvis imprægneringen eller overtrækket »ne sont pas perceptibles à l'oeil nu« [ikke kan ses med det blotte øje].

Bundesfinanzhof anmoder i medfør af traktatens artikel 177 Domstolen om at fastlægge den korrekte fortolkning af bestemmelsen. Retten spørger nærmere, om a) fortolkningen afhænger af iagttagelsesevnen hos »en hvilken som helst person, en gennemsnitlig eller særlig erfaren toldembedsmand eller en sagkyndig«; om b) ordene »ikke synlig« betyder, at der alene skal ske en visuel bedømmelse af et stykke tekstilstof, som ligger fladt på et underlag, eller om der tillige kan lægges vægt på sådanne indirekte visuelle bedømmelsesmuligheder, der består i at drage slutninger fra den stivhed i tekstilstoffet, som følger af imprægneringen, overtrækket eller lamineringen (f.eks. at stoffet ikke »flosser« ved skærekanterne og at stoffets folder bevares; og om c) bestemmelsen kan anses for gyldig, såfremt iagttagelsesevnen hos en hvilken som helst person eller en uerfaren toldembedsmand er afgørende »når henses til, at den stiller de nævnte personer over for tariferingsproblemer, som næppe kan løses«.

Tidligere affattelser af bestemmelserne, der som grundlag havde bestemmelserne til kapitel 59 i Toldsamarbejdsrådet-Nomenklaturen, undtog varer fra positionen, når imprægneringen ikke var »iøjnefaldende«, og dette ansås af Toldsamarbejdsrådets Nomenklaturkomité for at betyde »ikke synlig med det blotte øje«, jfr. bilag E til dokument 13.810 E, NC/17/Nov./66, der er fremlagt i sagen for Domstolen. Det gængse udtryk »ikke kan ses med det blotte øje« blev, da det blev indføjet i bestemmelsen, fortolket »snævert« af Toldsamarbejdsrådets Nomenklaturkomité, således at det indebar direkte opfattelse ved visuel iagttagelse af varens overflade. At et usynligt overtræk gav materialet en vis stivhed var ikke tilstrækkeligt til at bringe det ind under positionen.

Under retsmødet gjorde virksomheden gældende, at ordene, om muligt, skal tillægges deres almindelige og naturlige betydning i den forbindelse, hvori de optræder, men at en anden betydning må lægges til grund, hvis samtlige de overvejelser, der er taget i betragtning, peger imod en anden betydning. Efter virksomhedens opfattelse er det her ikke muligt at tillægge ordene deres sædvanlige bogstavelige betydning. Det blev hævdet, at en stor del af borgerne i Fællesskabet, og derfor af toldembedsmændene, bærer briller, og at de mennesker, som bærer briller, ikke ville være i stand til at foretage undersøgelsen, hvis ordene tages bogstaveligt. Det hævdedes ligeledes, at det med henblik på at undersøge materialet er nødvendigt at udpakke det og at rulle det ud, og at alt, hvad man kan se, er ydersiden af materialets emballage, hvis ordene tages bogstaveligt.

Herefter blev det anført, at de materialet må berøres, før det kan ses, må ordene tillægges en anden betydning. Det rigtige vil således være at lade toldembedsmanden benytte samtlige sine naturlige sanser, såsom at berøre og lugte og at

holde materialet op mod lyset, foruden at iagttage det med det blotte øje alene.

Efter min opfattelse må der i denne forbindelse tillægges ordene »ikke er synlig« deres naturlige og almindelige betydning, som efter min opfattelse er fuldstændig klar. For at varer kan være omfattet af positionen, skal imprægneringen eller overtrækket være synligt. Hvis overtrækket i sig selv ikke kan ses, er det efter min opfattelse ikke tilstrækkeligt, at materialet ser stift ud, eller at det, når det skæres op eller bøjes om et rør, faktisk ser ud som om det er blevet overtrukket eller imprægneret. At det kan udledes af en visuel undersøgelse eller af berøring af materialet, at der er et overtræk, som ikke i sig selv er synligt, er efter min opfattelse ikke tilstrækkeligt. Jeg mener, at de anvendte ord tager sigte på en enkel prøve og på at udelukke enhver form for kemisk eller teknisk undersøgelse. Jeg kan tiltræde Kommissionens anbringende om, at varer, der ikke består denne enkle prøve, falder uden for postionen, også selv om varen faktisk er imprægneret eller overtrukket.

Jeg kan ikke tiltræde anbringendet om, at det, når det er kendt, at der findes en imprægnering i materialet, er nødvendigt at anvende andre prøver end blot synsprøven. Ordene er klare, og kun det blotte øje skal anvendes. Det blotte øje, der sigtes til, er øjet hos en person, der har et syn, som ligger inden for normalområdet uden hjælp af briller. I overensstemmelse hermed mener jeg, at hvis netop den, som udfører undersøgelsen, behøver briller for at bringe sit syn inden for normalområdet, kan han bære dem med henblik på undersøgelsen af varen. Jeg læser ikke ordene således, at de skulle udelukke anvendelsen af briller til dette formål. Den embedsmand eller den person, der foretager besigtigelsen, må imidlertid ikke anvende forstørrelsesglas eller noget andet videnskabeligt eller teknisk udstyr. Jeg ville forkaste det snedige argument, at alle sanser kan tages i anvendelse, fordi materialet må berøres for at blive rullet ud og for at kunne besigtiges. Meningen er den helt enkle, at når først materialet er synligt med henblik på besigtigelse, kan kun det blotte øje anvendes.

Jeg tror, at virksomheden er enig i, at den her omhandlede prøve ikke kan foretages af en hvilken som helst iagttager. Det er klart ikke tilfældet. Prøven skal foretages af en toldembedsmand. Efter min opfattelse må den toldembedsmand, hvis blotte øje er tænkt at skulle gennemføre besigtigelsen, være en toldembedsmand, som af sine overordnede (der er ansvarlige for arbejdsfordelingen) virkelig anses for at være rimelig kompetent og tilstrækkeligt erfaren til at træffe afgørelse om, hvilken position som er den rigtige. Det er ikke påkrævet, at han i særlig grad skal være specialist i plasticovertræk, og det er ikke tilstrækkeligt, at han er helt uden erfaring. Som følge heraf kan jeg, når henses til arten af den enkle visuelle besigtigelse, som kræves, og på trods af, at der kan være grænsetilfælde, ikke være enig i, at denne fortolkning afstedkommer uløselige tariferingsproblemer eller vanskeligheder af en sådan art, at de gør bestemmelsen ugyldig. Jeg kan tiltræde Rådets argumenter om, at selv om der er vanske-

ligheder, gør de ikke i sig selv bestemmelsen ugyldig. Hvis prøven er den enkle, som jeg mener er tilfældet, er jeg ikke enig i, at disse vanskeligheder er af en sådan størrelsesorden, som den forelæggende ret synes at antage.

Efter min opfattelse må det stillede spørgsmål herefter besvares således, at varer kun er omfattet af pos. 59.08, hvis der foreligger en imprægnering, overtræk eller laminering, der kan ses med det blotte øje af en rimelig kompetent og erfaren toldembedsmand, der om nødvendigt bærer briller med henblik på at bringe sit syn inden for normalområdet, og at bestemmelse 2, afsnit A, litra a) til den fælles toldtarifs kapitel 59 er gyldig.